Lluís Benejam

CONCERT

PER A TROMPETA
I ORQUESTRA DE CORDA

clivis
PUBLICACIONS

E310

La particel·la de trompeta solista es ven conjuntament amb aquesta partitura.
Les particel·les d'orquestra estan disponibles en règim de lloguer. Contacti amb l'editorial.

La particella de trompeta solista se vende conjuntamente con esta partitura.
Las particellas de orquesta están disponibles en régimen de alquiler. Contacte con el editor.

The part of soloist trumpet is sold together with this score.
The parts of orchestra are available in rent regime. Contact the publishing company.

Amb la colĀaboraci·
de la Fundaci· Autor

fundació autor

Ref. E310

ISMN: 979-0-3502-0488-3
ISMN: 979-0-3502-0489-0 Ed. digital
ISWC: T-0414273736

Primera edici· : Maig 2011

Edita: CLIVIS Publicacions
Mil¨ i Fontanals, 14, 3r. 9a. - Tel. (34) 934 588 989
08012 Barcelona (U.E.) - clivis@clivis.cat

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, tret d'excepcions previstes per la llei. Adreci's a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessita fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

Cualquier forma de reproducción, distribución, comunicación pública o transformación de esta obra solo puede ser realizada con la autorización de sus titulares, salvo excepción prevista por la ley. Diríjase a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necesita fotocopiar o escanear algún fragmento de esta obra.

Any form of reproduction, distribution, public communication or transformation of this work can only be done with the permission of their owners, except where exempted by law. Go to CEDRO (Centro Español reprographic rights, www.cedro.org) if you need to scan or photocopy any portion of this work.

L'OBRA

El ***Concert per a trompeta i orquestra de corda*** forma part de la mitja dotzena d'obres concertants que Lluís Benejam va compondre als Estats Units als anys 60, juntament amb el ***Concert per a violí***, el ***Concert per a saxo***, el ***Concert per a oboè*** i els dos concerts dobles, un d'ells per a dos pianos i l'altre per a oboè i violí.

L'obra compta amb els tres moviments canònics i tota ella està impregnada d'un cert caràcter popular i juganer: malgrat que en cap moment cita temes tradicionals, els elements rítmics que utilitza des del primer fins al darrer compàs li donen un esperit molt proper, directe i amable. El recurs dels típics arpegis dels instruments de metall (tan habituals en fanfarres i tocs marcials) és utilitzat amb molta gràcia i bon gust, no solament en el solista, sinó també en l'orquestra. L'obra es caracteritza pels intervals amplis (especialment els salts de quinta) i per una escriptura vertical que dona prioritat al recurs rítmic sobre el contrapuntístic, sense defugir-lo, de forma especial al segon moviment. L'orquestra de corda dialoga amb el solista -el primer violí té algunes intervencions a *solo*- però principalment li fa de coixí sota el seu discurs. El canvi de color orquestral al segon moviment, amb la utilització de sordina per part de tots els instruments, és de gran efecte, i contrasta amb el caràcter rítmic i enèrgic del darrer moviment on la trompeta mostra el seu paper més brillant.

La major part del paper solista es treballa en la tessitura central de l'instrument, buscant només les notes més agudes en els moments de màxima tensió. Malgrat que sobre la partitura la part de la trompeta solista no sembla d'extrema dificultat tècnica, requereix del solista un gran control del so i un fraseig exquisit.

David Puertas Esteve

L'AUTOR

Va neixer a Barcelona el 1914. Estudià al Conservatori del Gran Teatre del Liceu d'aquesta ciutat. Recordà sempre amb afecte i reconeixement els ensenyaments dels mestres Antoni Bosom, Josep Barberà i Joan Lamote de Grignon, i d'una manera molt especial, del P. Antoni Massana, amb qui estudià harmonia i composició.

Formà part com a violinista i violista de diversos conjunts simfònics i de cambra. L'any 1953 guanyà el Premi de Música Ciutat de Barcelona amb l'obra per a orquestra de corda *Poema.*

El 1954 va traslladar-se a l'Equador per a fundar l'Orquestra Simfònica Nacional d'aquell país. Hi residí durant cinc anys i fou el concertino i sotsdirector d'aquesta formació orquestral. L'any 1959 es traslladà als Estats Units i actuà com a músic de l'Orquestra de la ciutat de Birmingham (estat d'Alabama) i com a professor de composició i de instrumentació del Birmingham Southern College, on va cursar el doctorat.

Morí a aquesta ciutat el 28 de març de 1968.

La música de Lluís Benejam flueix d'un esperit obert, vitalista, permeable a influències diverses. Hi trobem reminiscències modals, de l'impressionisme i del jazz, incorporades per una manera personal d'entendre la música. Aquesta és formalment clara i amb temes ben perfilats, amb seccions rítmicament contrastades, melodies de conformació natural, sovint d'un caire narratiu, i una harmonia que evoluciona des d'una concepció jazzístico-impressionista cap a acords poliintervàlics generats pel procediment de notes afegides i substitucions.

La seva obra és el producte d'un músic d'ofici. Escriu per als seus conjunts de corda, els quals predominen entre la música de cambra. D'entre els instruments de vent els estan dedicades obres –de cambra i d'orquestra- a l'oboè, a la trompeta i al saxòfon.

El període final de vuit anys que viu a Birmingham (EUA) li ofereix unes possibilitats immillorables que aprofita per realitzar la major part de la seva obra orquestral.

La Universitat de Montevallo (Estat d'Alabama) li ha dedicat la biblioteca, que ara duu el seu nom, com a reconeixement per la seva tasca artística. Allà han quedat dipositats tots els seus manuscrits.

Tota la seva obra està editada a Clivis Publicacions.

La Obra

El *Concierto para trompeta y orquesta de cuerda* forma parte de la media docena de obras concertantes que Lluís Benejam compuso en Estados Unidos en los años 60, junto con el *Concierto para violín*, el *Concierto para saxo*, el *Concierto para oboe* y los dos conciertos dobles, uno de ellos para dos pianos y otro para oboe y violín.

La obra cuenta con los tres movimientos canónicos y toda ella está impregnada de un cierto carácter popular y juguetón: a pesar de que en ningún momento cita temas tradicionales, los elementos rítmicos que utiliza desde el primero hasta el último compás le dan un espíritu muy cercano , directo y amable. El recurso de los típicos arpegios de los instrumentos de metal (tan habituales en fanfarrias y toques marciales) es utilizado con mucha gracia y buen gusto, no sólo en el solista, sino también en la orquesta. La obra se caracteriza por intervalos amplios (especialmente los saltos de quinta) y por una escritura vertical que da prioridad al recurso rítmico sobre el contrapuntístico, sin rehuirlo, de forma especial el segundo movimiento. La orquesta de cuerda dialoga con el solista -el primer violín tiene algunas intervenciones a solo- pero principalmente le hace de almohada bajo su discurso. El cambio de color orquestal en el segundo movimiento, con la utilización de sordina por parte de todos los instrumentos, es de gran efecto, y contrasta con el carácter rítmico y enérgico del último movimiento donde la trompeta muestra su papel más brillante.

La mayor parte del papel solista se trabaja en la tesitura central del instrumento, buscando sólo las notas más agudas en los momentos de máxima tensión. A pesar de que sobre la partitura la parte de la trompeta solista no parece de extrema dificultad técnica, requiere del solista un gran control del sonido y un fraseo exquisito.

David Puertas Esteve

El autor

Nació en Barcelona en 1914. Estudió en el Conservatorio del Gran Teatro del Liceo de esta ciudad. Recordó siempre con afecto y consideración las enseñanzas de los maestros Antoni Bosom, Josep Barberà y Joan Lamote de Grignon, y de una manera muy especial, del P. Antoni Massana, con quien estudió armonía i composición.

Formó parte como violinista y violista de diversos conjuntos sinfónicos y de cámara. El año 1953 ganó el Premio de Música Ciutat de Barcelona con la obra para orquesta de cuerda *Poema.*

En 1954 se trasladó al Ecuador para fundar la Orquesta Sinfónica Nacional de aquel país, en el que residió durante cinco años y donde fue concertino i subdirector de dicha formación orquestal. El año 1959 se trasladó a los Estados Unidos. Actuó como músico de la Orquesta de la ciudad de Birmingham (estado de Alabama) y como profesor de composición y de instrumentación del Birmingham Southern College, donde cursó el doctorado.

Murió en esta ciudad el 28 de marzo de 1968.

La música de Lluís Benejam fluye de un espíritu abierto, vitalista, permeable a influencias diversas. Encontramos en ella reminiscencias modales, del impresionismo y del jazz, incorporadas por una manera personal de entender la música. Ésta es formalmente clara y con temas bien perfilados, con secciones rítmicamente contrastadas, melodías de conformación natural, a menudo de aspecto narrativo, i una armonía que evoluciona desde una concepción jazzístico-impresionista hacia acordes poliinterválicos generados por el procedimiento de notas añadidas y sustituciones.

Su obra es el producto de un músico de oficio. Escribe para sus conjuntos de cuerda, los cuales predominan entre la música de cámara. De entre los instrumentos de viento les están dedicadas obras –de cámara y de orquesta- al oboe, a la trompeta y al saxofón.

El período final de ocho años que vive en Birmingham (EUA) le ofrece unas posibilidades inmejorables que aprovecha para realizar la mayor parte de su obra orquestal.

La Universidad de Montevallo (Estado de Alabama) le hadedicado la biblioteca, que ahora lleva su nombre, como reconocimiento por su labor artística. Allí han quedado depositados todos sus manuscritos.

Toda su obra está editada en Clivis Publicacions.

The work

The *Concerto for trumpet and string orchestra* is part of the half dozen or so concert pieces Lluís Benejam composed while in the United States in the 1960s alongside his *Concerto for violin, Concerto for saxophone, Concerto for oboe* and his two double concertos: one for two pianos and a second for oboe and violin.

The piece has three canonic movements and is impregnated throughout by a certain popular and playful register: despite the fact that Benejam makes no musical allusion to traditional themes at any point, the rhythmic features employed from the very first to the very last beat give it a very down-to-earth, direct and likeable feel. The typical arpeggios written for brass instruments (so common in fanfares and military salutes) are used to charming effect, not only in the solo part but also for the orchestra. The piece can be characterised by its large intervals (particularly the fifths) and a vertical score that prioritises rhythm over countrapuntal devices, though without shunning this latter entirely, particularly in the second movement. At times, the string orchestra enters into dialogue with the solo instrument –with the first violin also taking the lead on occasion–, but serves primarily as a backdrop to the main discourse. The impact of the orchestra's change in tonal colour in the second movement, achieved through the use of dampers by all instruments, is huge and contrasts starkly with the upbeat, energetic feel of the final movement, where the trumpet shines at its brightest.

The majority of the solo part is developed within the instrument's main tessitura, seeking out the higher notes only at the peaks of intensity. Despite the solo trumpet part not seeming all that difficult technically on the page, it in fact requires great control over the sound produced and precise phrasing.

David Puertas Esteve

El autor

Born in Barcelona in 1914, he studied at the Conservatori del Gran Teatre del Liceu in his hometown. He always remembered with fondness and admiration the teachings of professors Antoni Bosom, Josep Barberà and Joan Lamote de Grignon, and particularly of P. Antoni Massana, with whom he studied har-mony and composition.

He played the violin and viola in several symphonic and chamber groups. In 1953, he was awarded the Ciutat de Barcelona music prize for the work for string orchestra, Poema.

In 1954, he moved to Ecuador where he founded the country's National Symphonic Orchestra. He lived there for five years and was the concertino and assistant conductor of this orchestra. In 1959, he moved to the USA and performed as a musician in the city of Birmingham's orchestra (Alabama) and as a professor of composition and instrumentation at Birmingham Southern College, where he studied for his doctorate.

He died in this city on 28th March 1968.

Lluís Benejam's music flows forth from an open and vivacious spirit, susceptible to different influences. His work includes reminiscences of impressionism and jazz, incorporated in a personal way of understanding music: formally clear and with carefully fashioned themes, rhythmically solid sections, naturally shaped melodies, often narrative, and a harmony which evolves from a jazz-impressionistic conception towards polyinterval chords generated by the procedure of added notes and substitutions.

His work is the result of a professional, music-playing career. He wrote for his chord ensembles, which predominate in chamber music. Of the wind instruments, chamber and orchestral works are dedicated to the oboe, the trumpet and the saxophone.

The last 8 years of his life, spent in Birmingham (USA), afforded him a unique opportunity to produce most of his orchestral work, which he grasped.

Montevallo University (Alabama) named its library after Lluís Benejam, in recognition of his artistic work. His manuscripts are stored there.

His entire work is published by Clivis Publicacions of Barcelona.

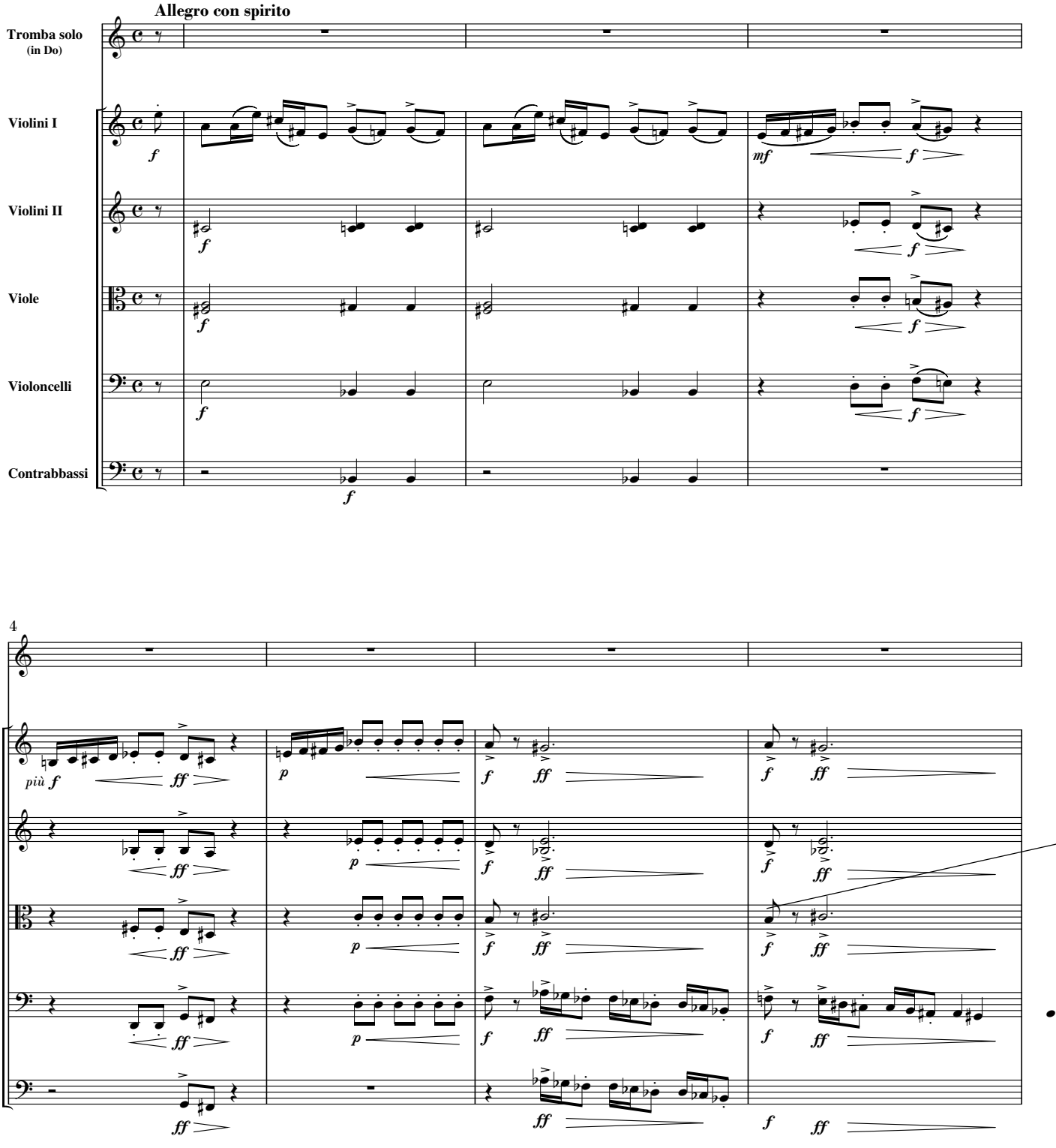
Allegro con spirito
Tromba solo
(in Do)
Violini I
Violini II
Viole
Violoncelli
Contrabbassi
4
più f
ff
mf
p

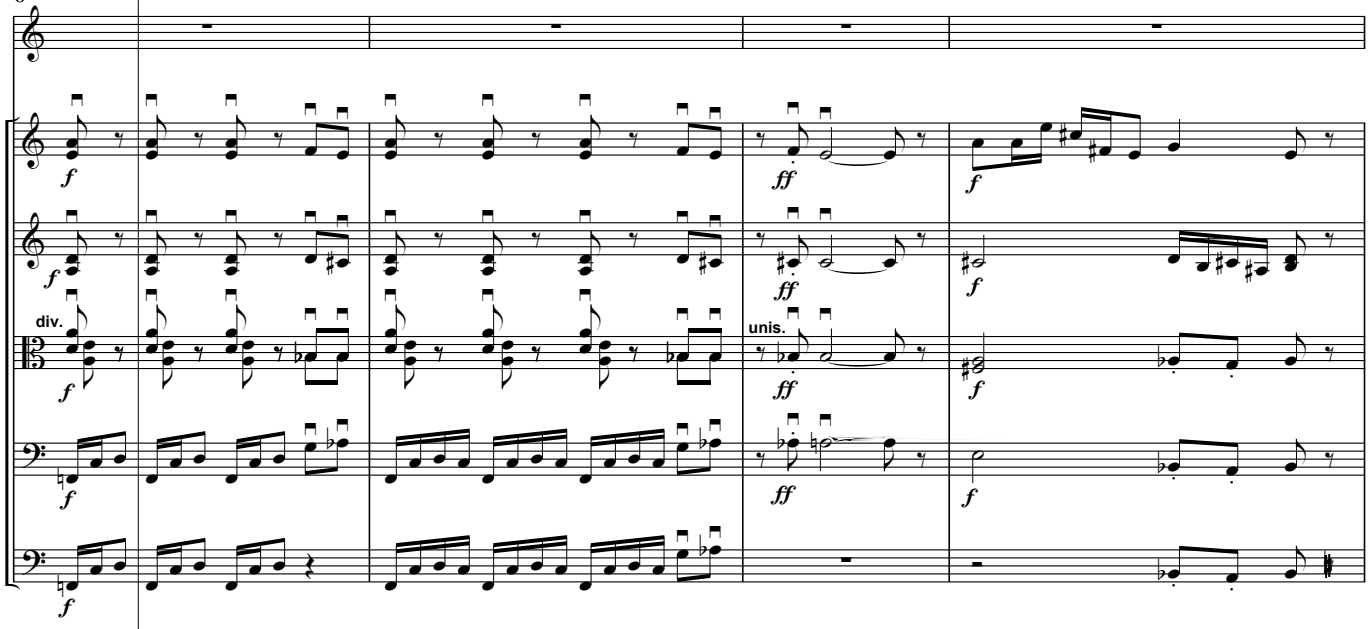
f
ff
f
div.
unis.

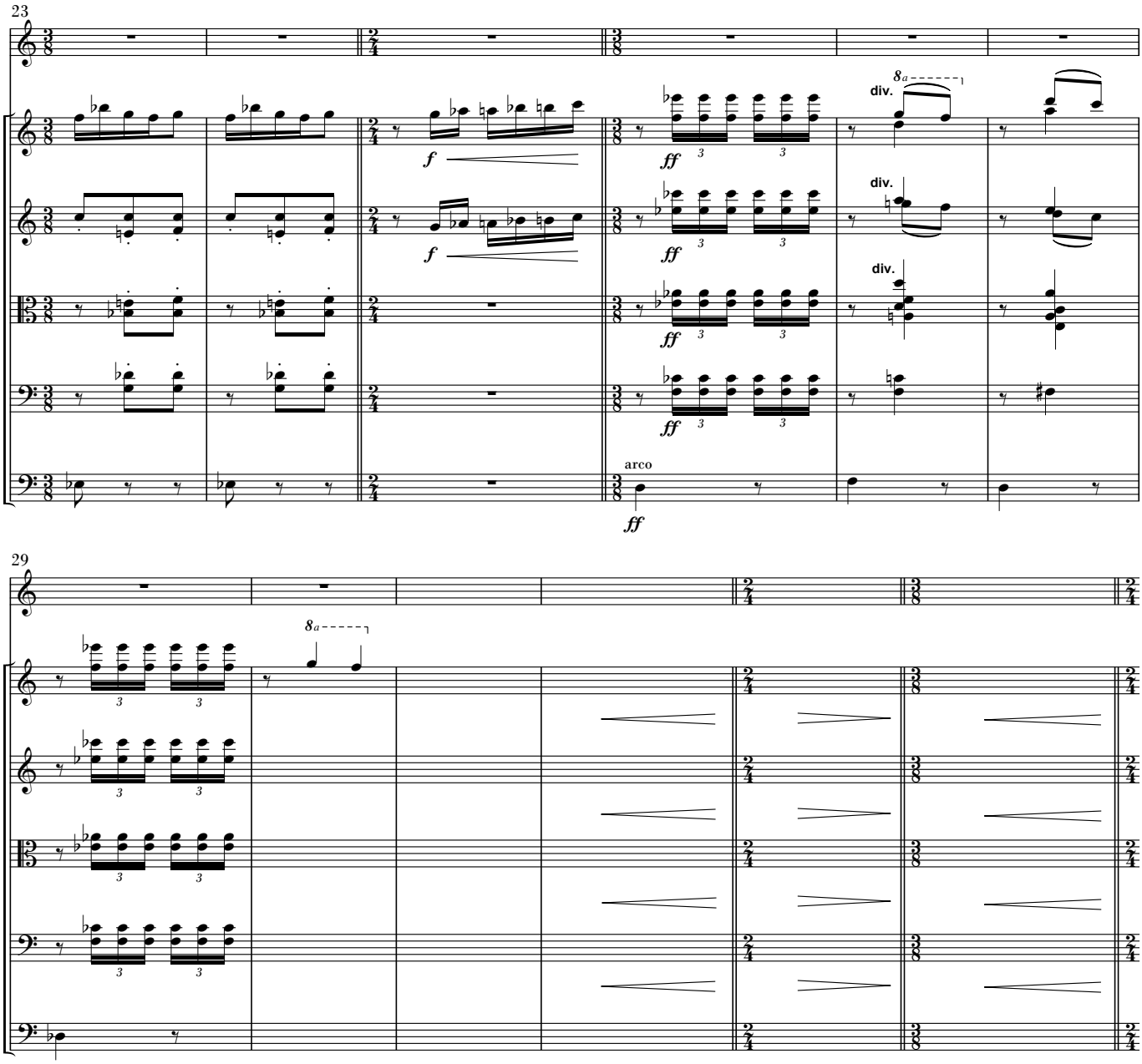
23
f
ff
div.
arco
8a
29

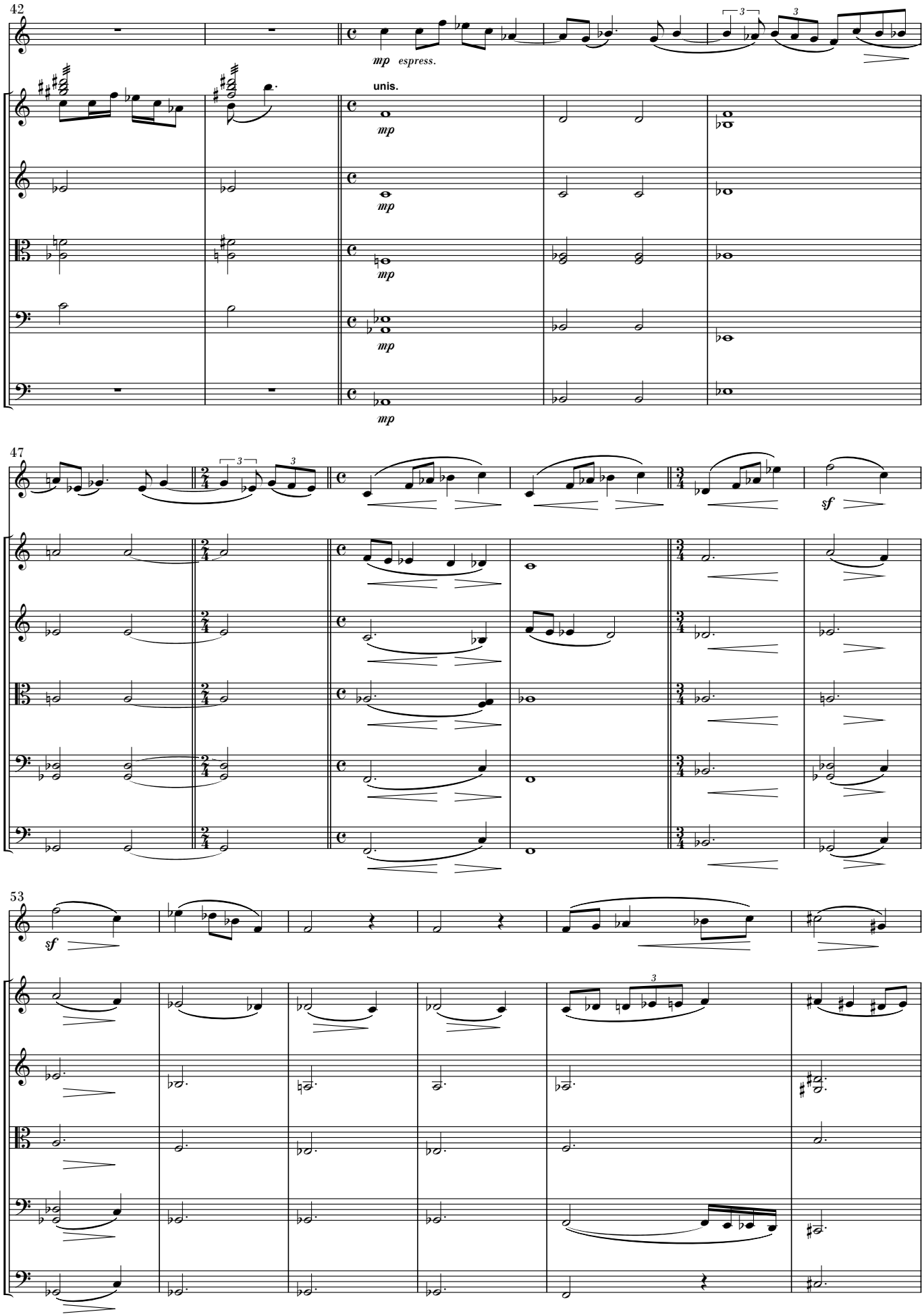
42
mp espress.
unis.
mp
47
sf
53
sf

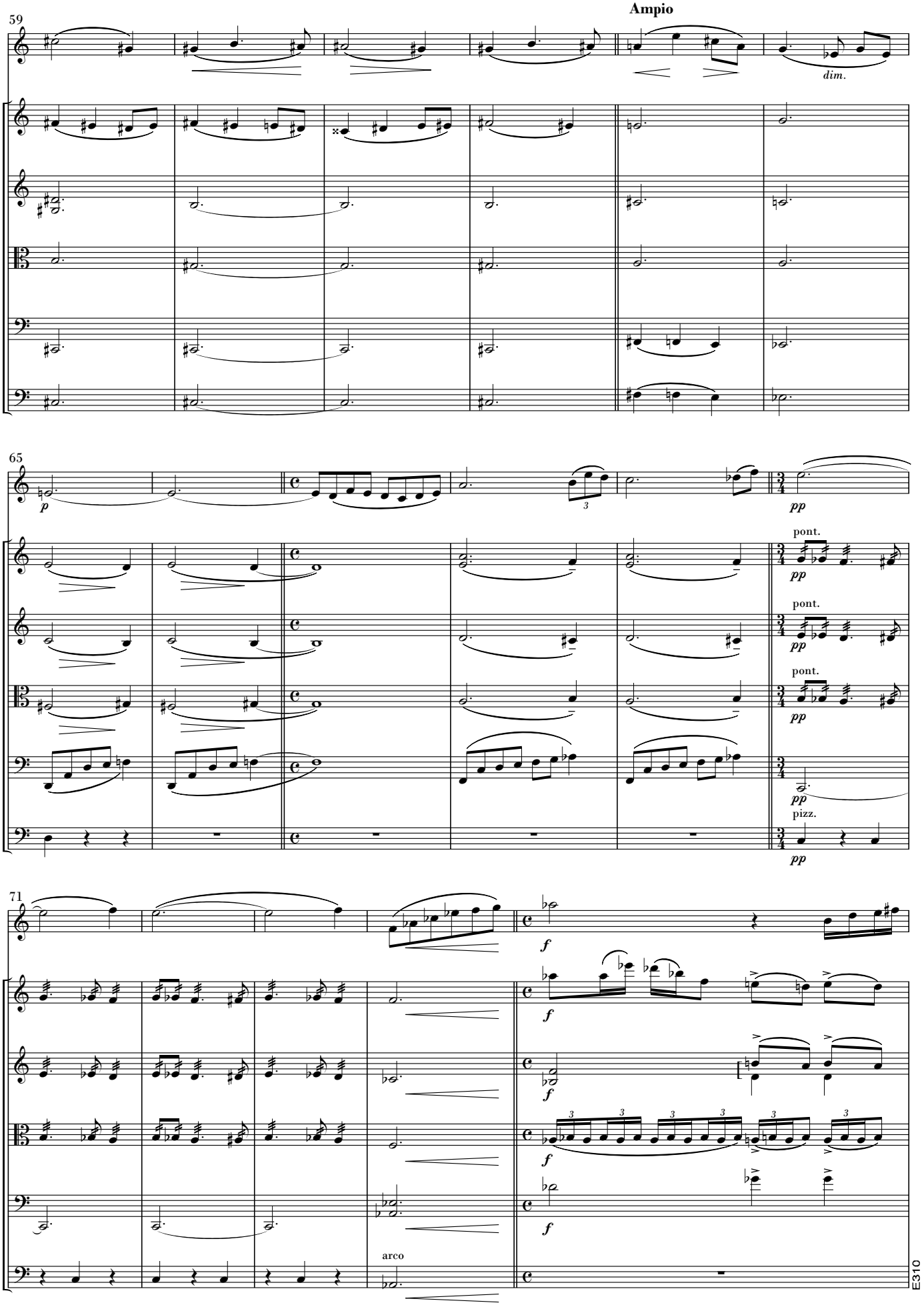
Ampio
59
dim.
65
p
pp
pont.
pp
pont.
pp
pont.
pp
pp
pizz.
pp
71
f
f
f
f
f
arco
E310

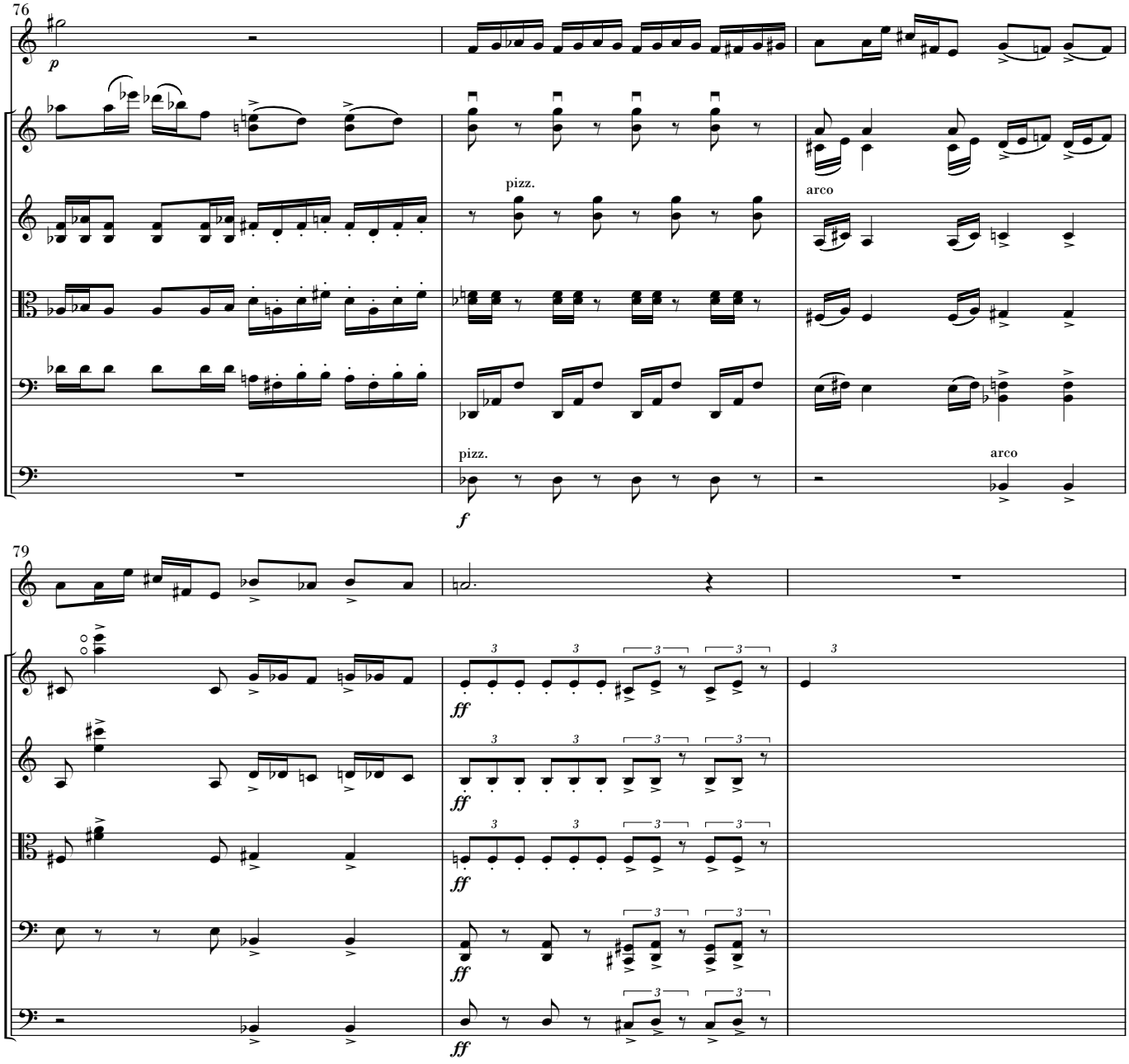
76
p
pizz.
arco
pizz.
arco
f
79
ff
ff
ff
ff

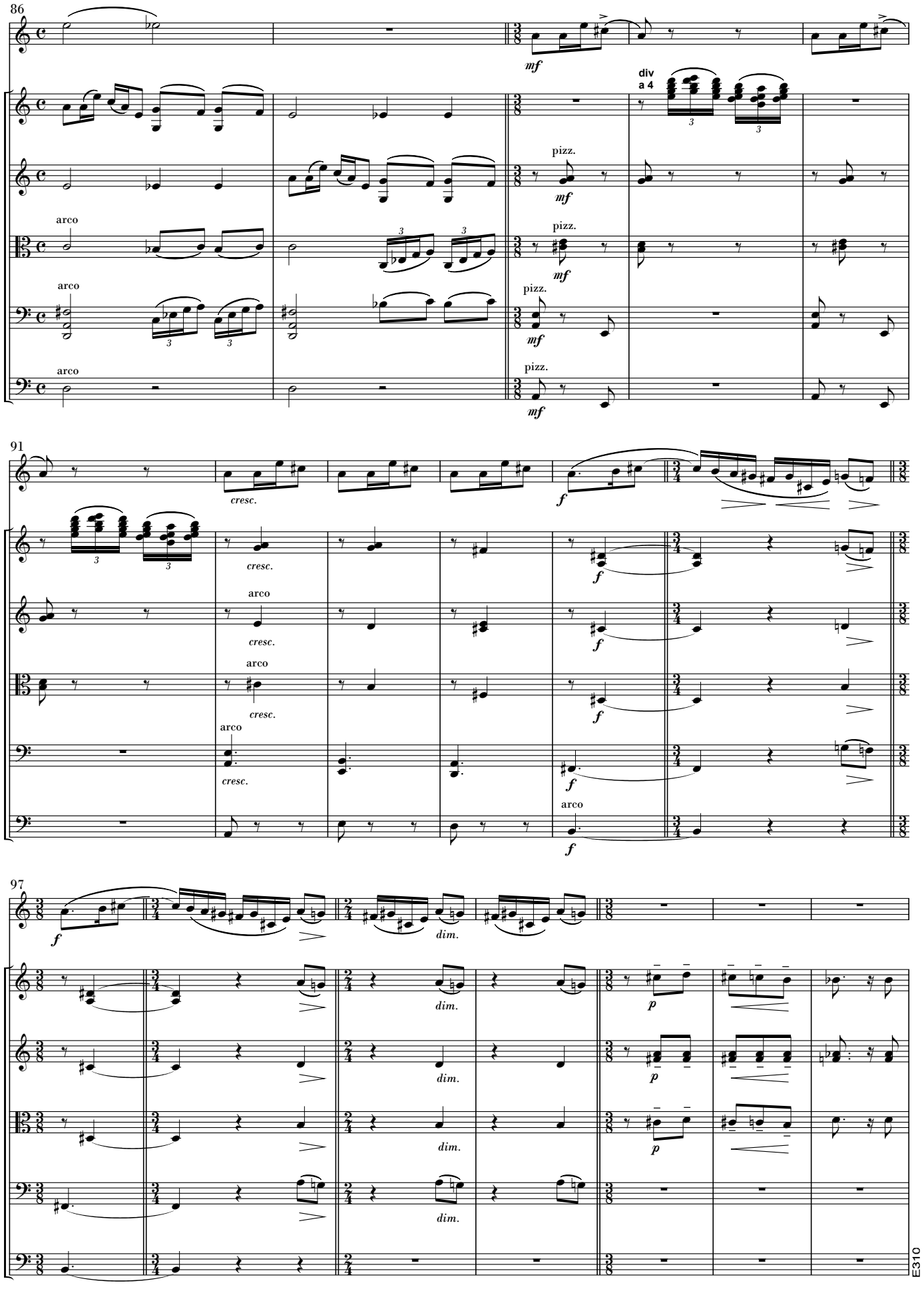

E310

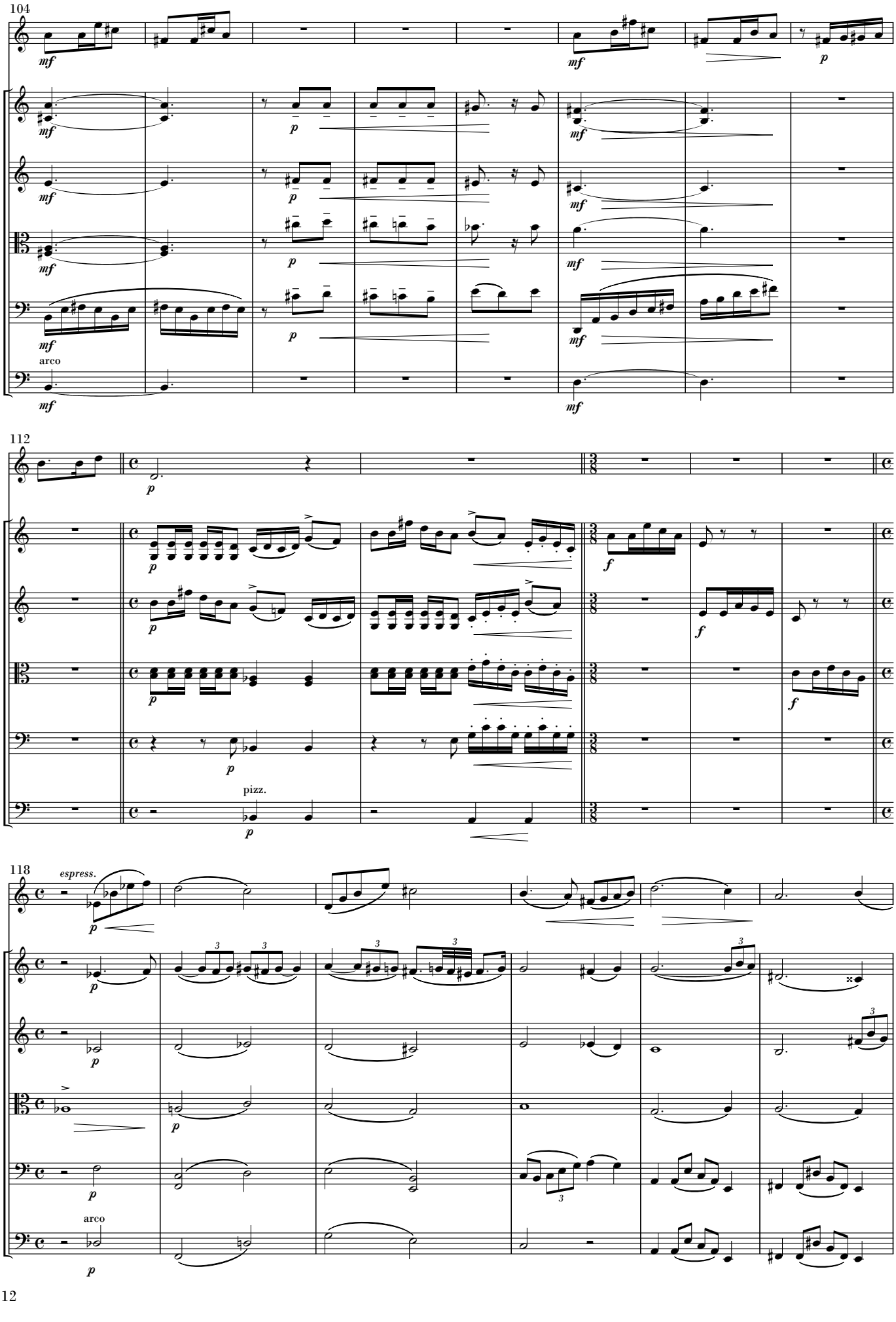
104
mf
p
arco
112
pizz.
118
espress.

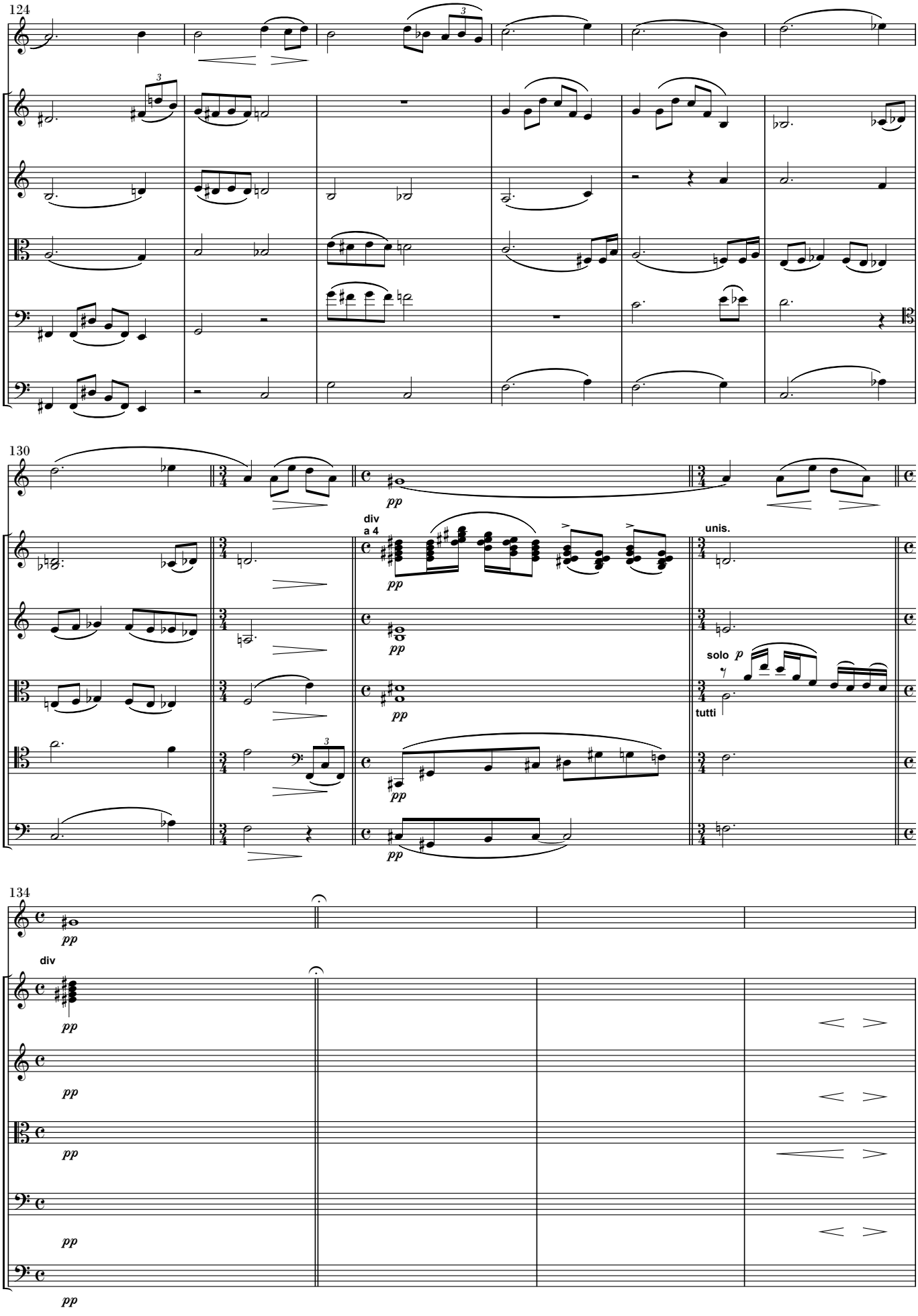
124
130
134
div
a 4
pp
unis.
solo p
tutti
div
pp

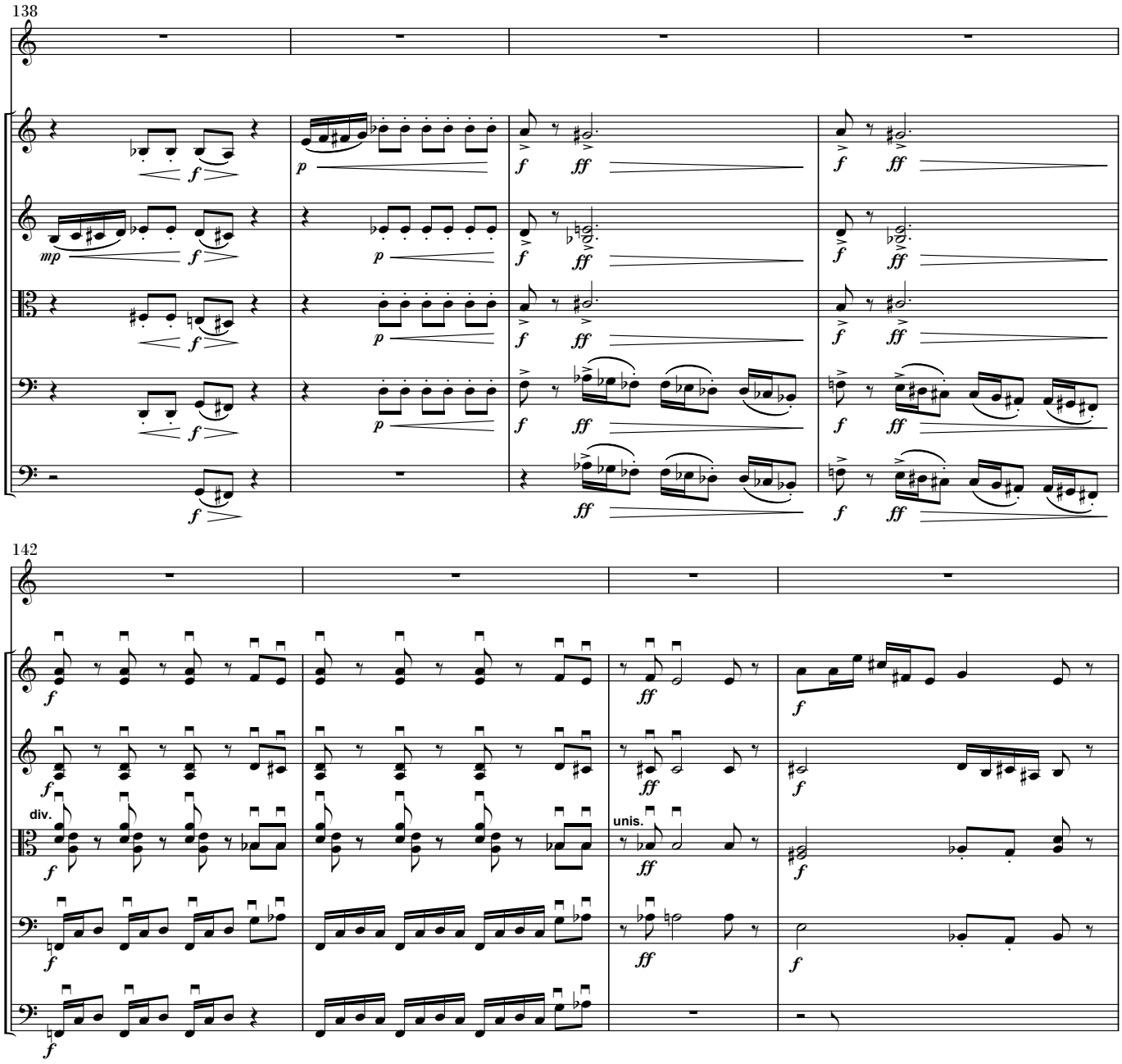
138
mp
f
p
ff
142
div.
unis.

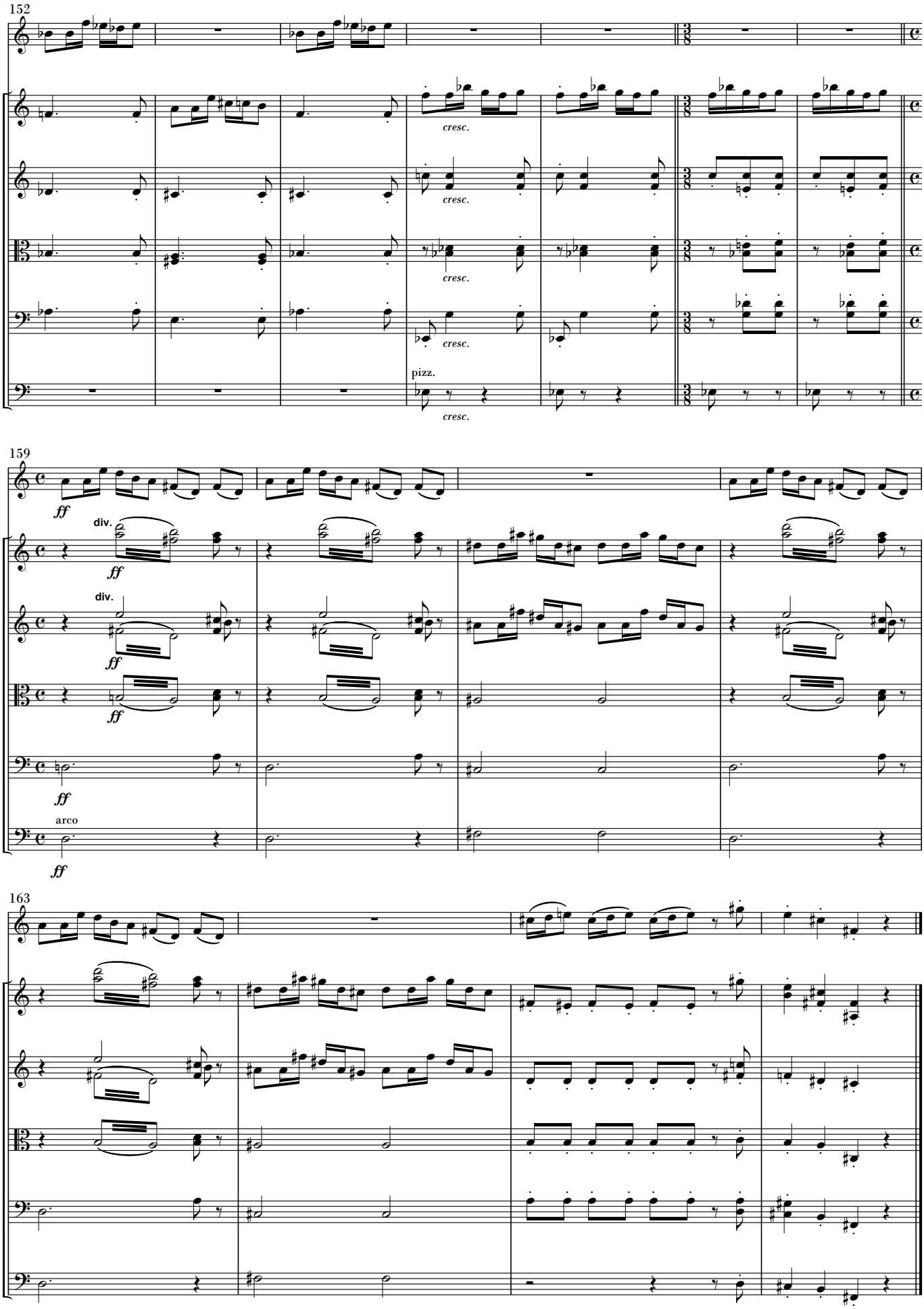
152
cresc.
pizz.
159
ff
div.
arco
163
E310

II

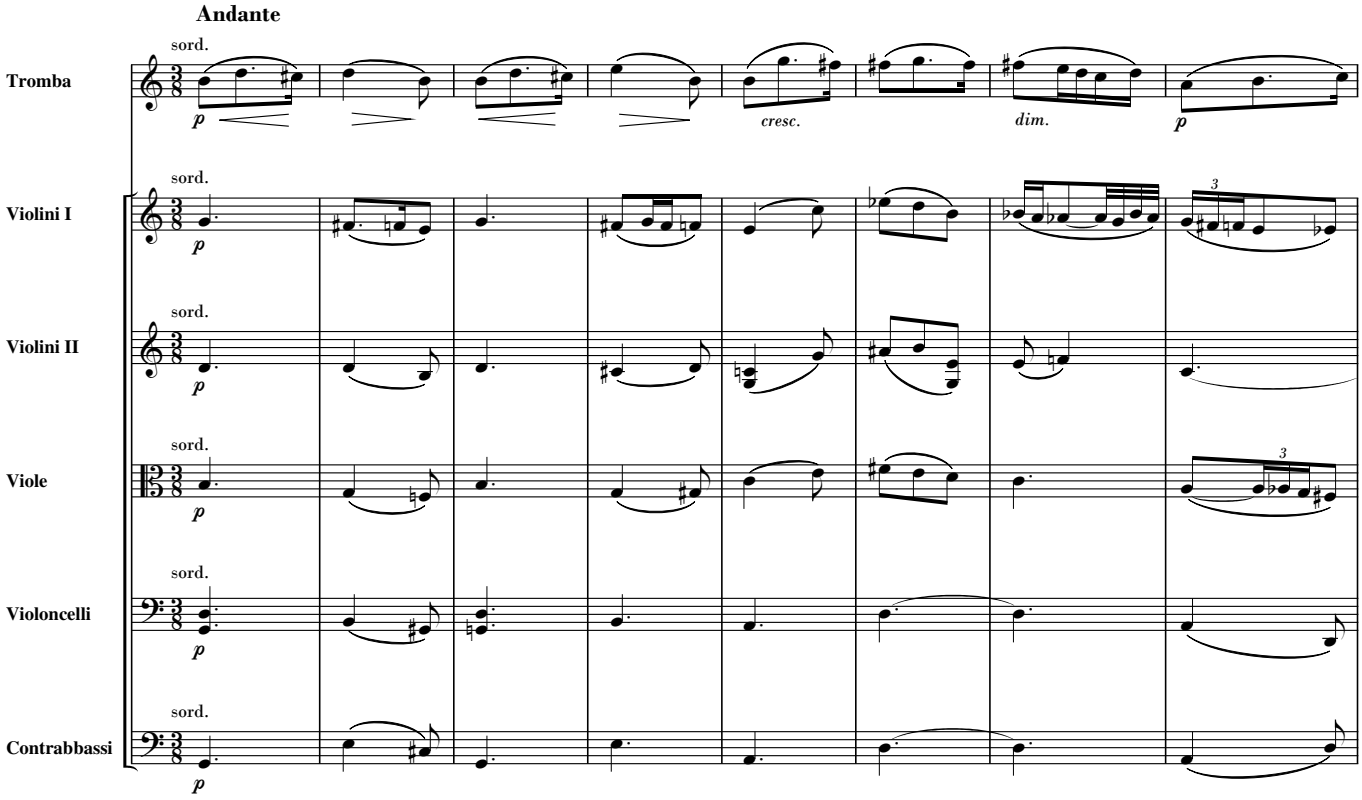
Andante
Tromba
Violini I
Violini II
Viole
Violoncelli
Contrabbassi
sord.
p
cresc.
dim.

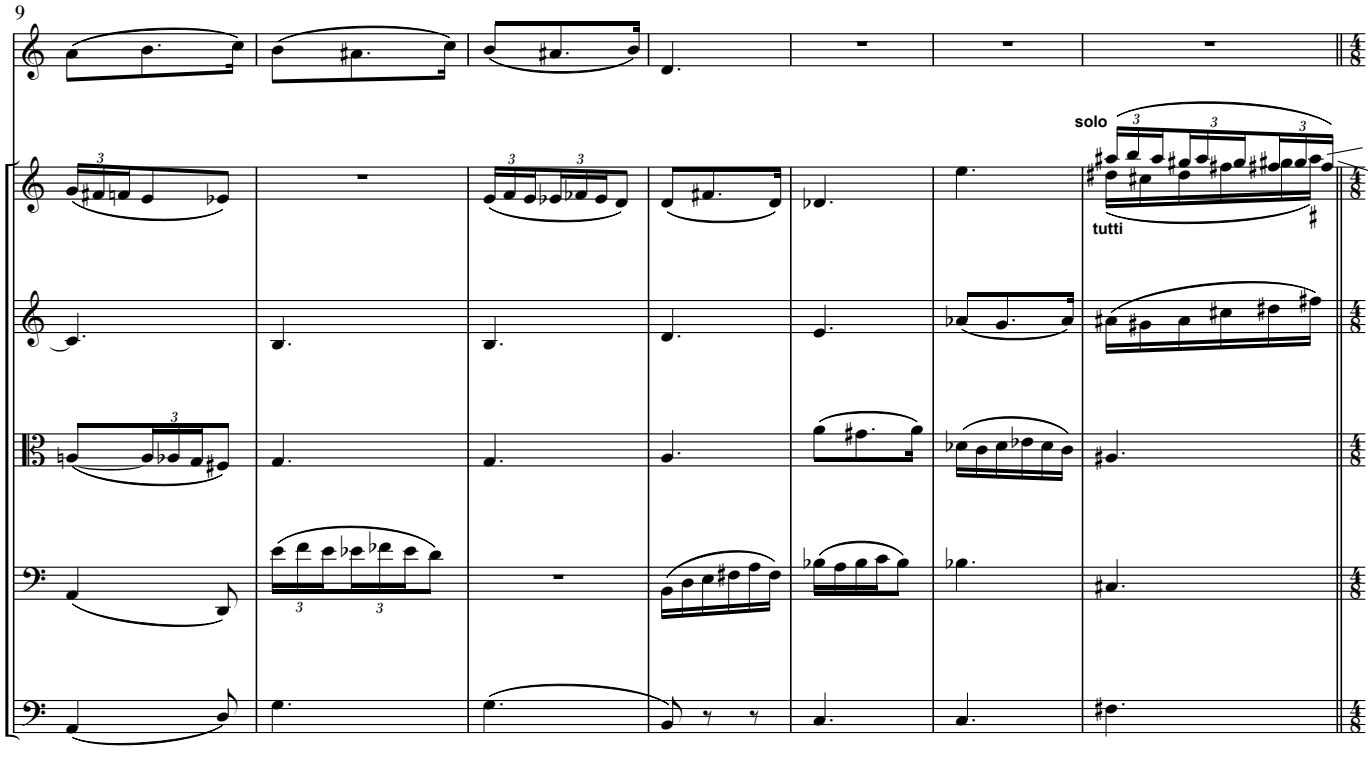
9
solo
tutti

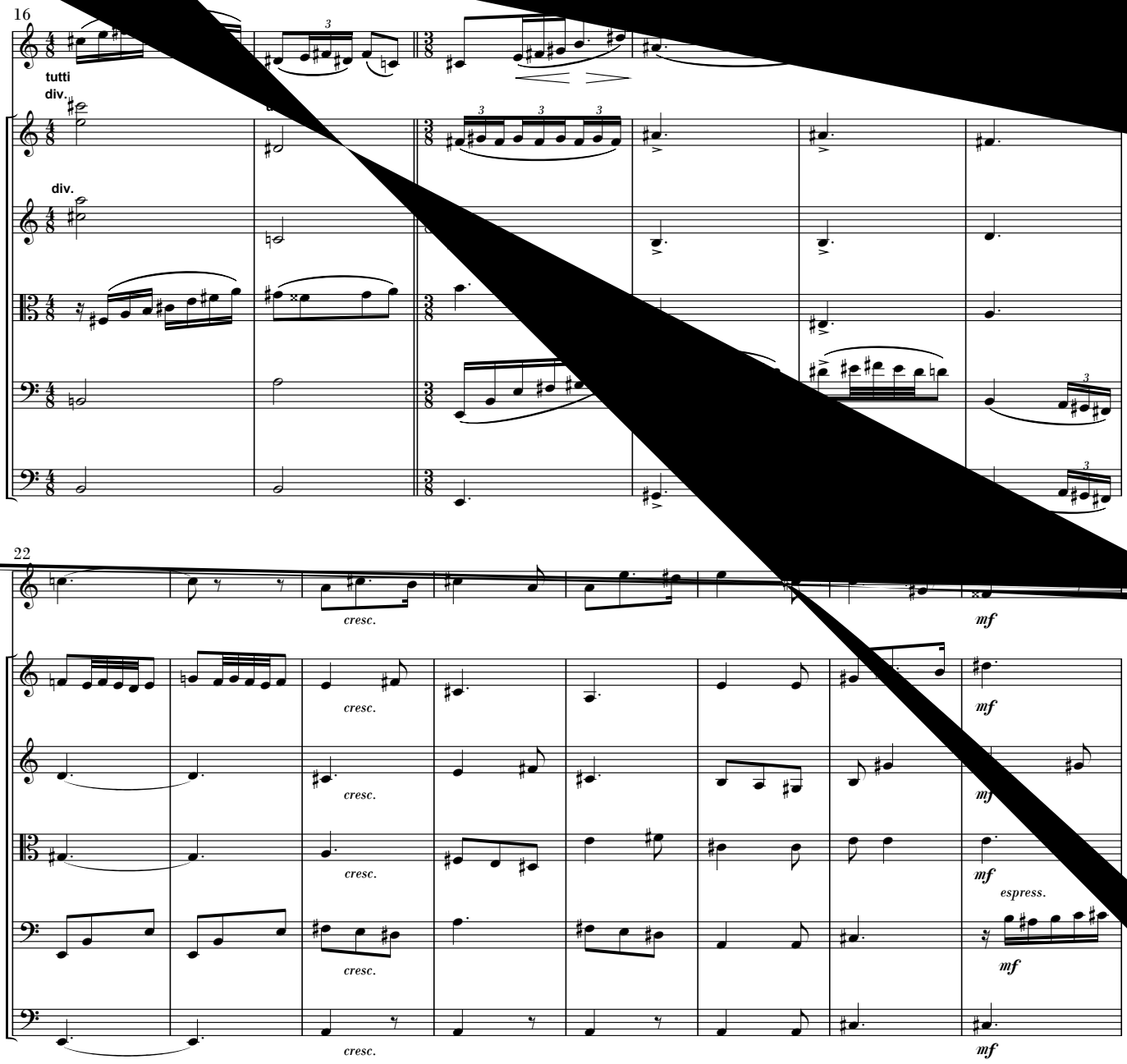
16
tutti
div.
div.
22
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
mf
mf
mf
mf
mf
espress.

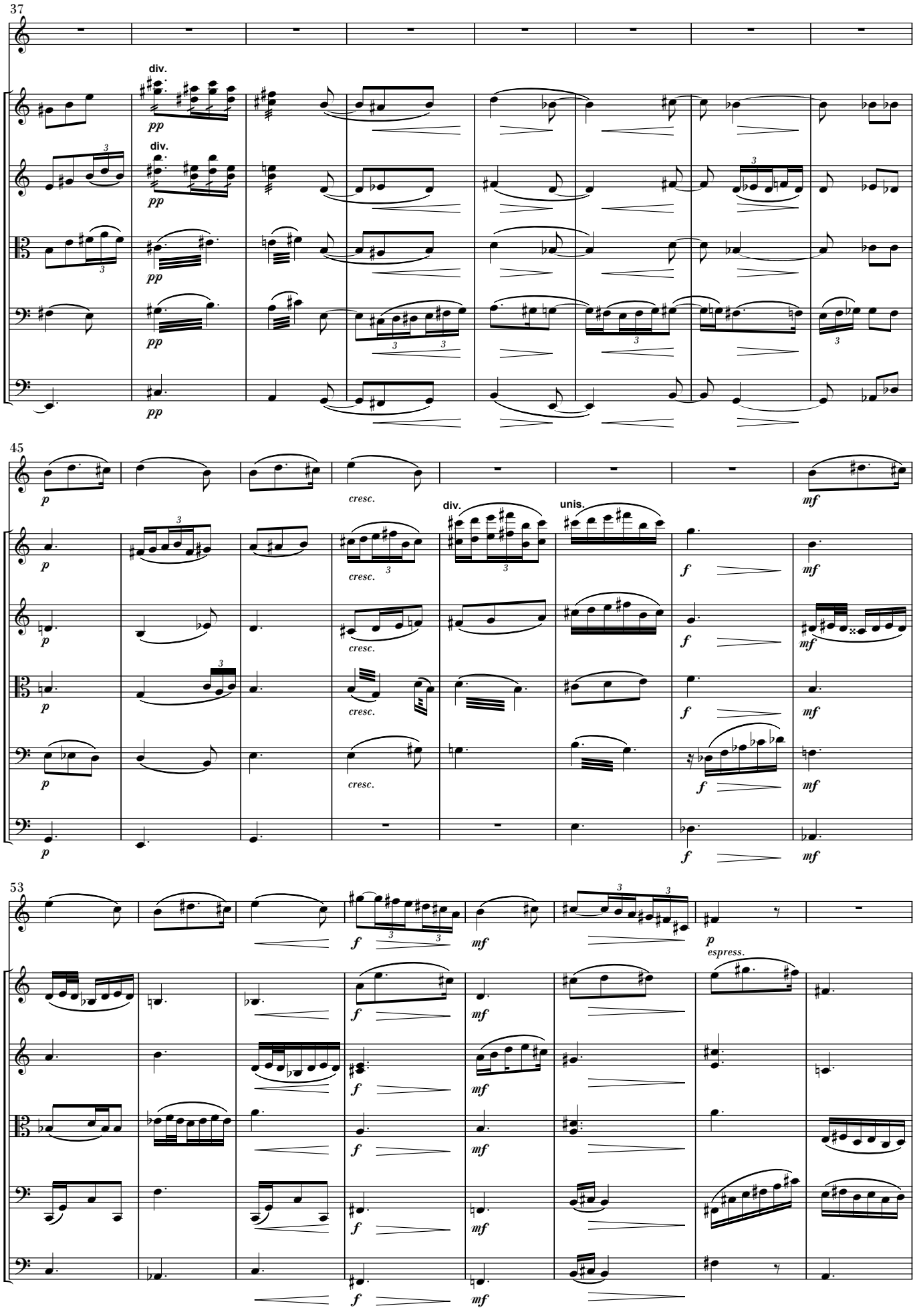
37
div.
pp
45
cresc.
div.
unis.
mf
f
53
espress.

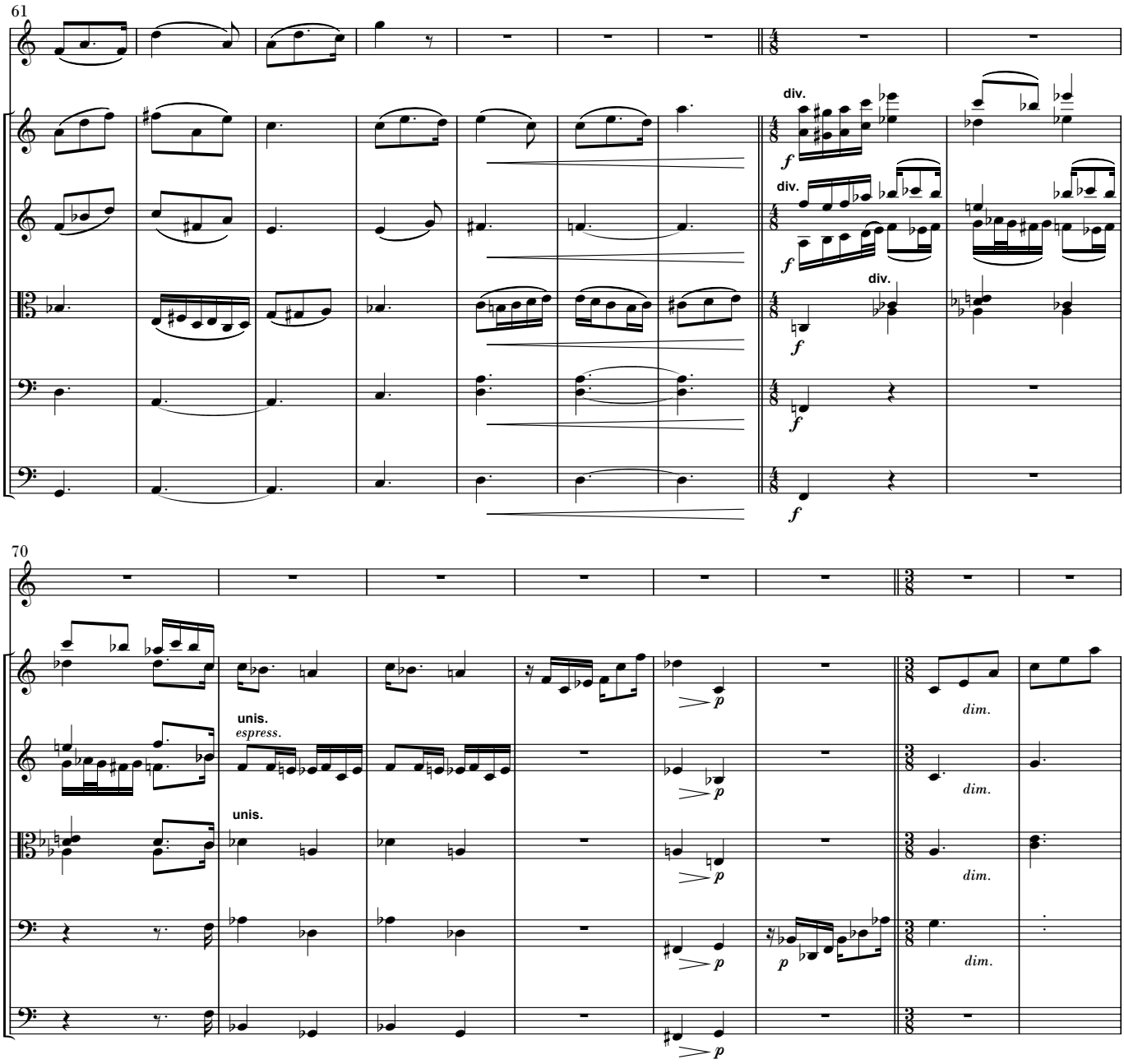
61
div.
f
div.
f
div.
f
f
f
70
unis.
espress.
unis.
p
p
p
p
p
dim.
dim.
dim.
dim.

III

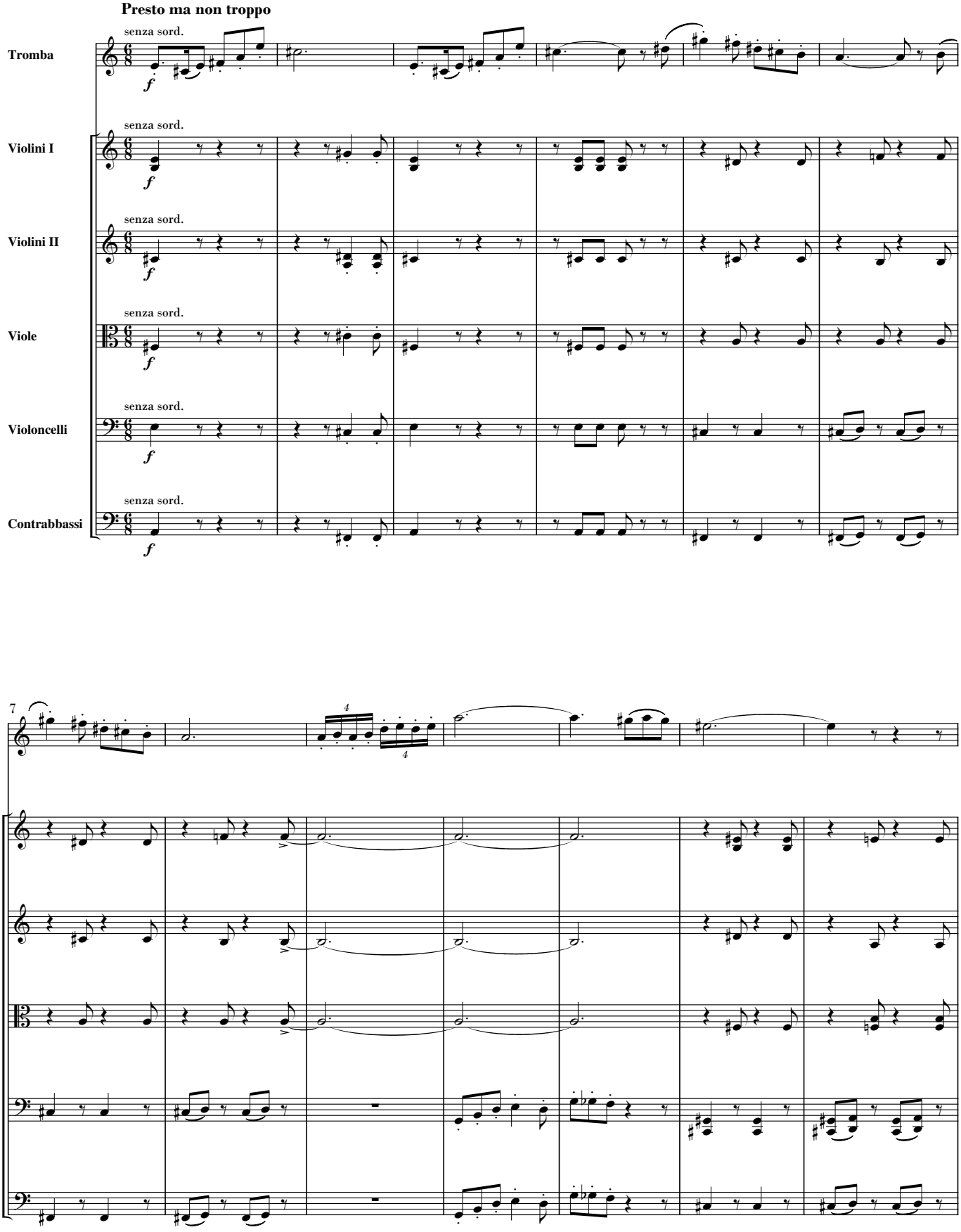
Presto ma non troppo
Tromba
Violini I
Violini II
Viole
Violoncelli
Contrabbassi
senza sord.
f
7